

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 134**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste,

Tack för det långa, trevliga brevet. Det var mycket goda nyheter på en gång, jag får så varmt gratulera till Sluis. Det är roligt, och det är roligt även ur den synpunkten, att man ser, att hans liv inte har varit förfelat utan ~~det~~ det, som har varit till så stor välsignelse i det tycka man också för det offretliga uttalandet, som han nog behöver. Tror att han också kommer till mått och all möjlig härlighet, det skulle jag nog tro, om han bara orkar.

Det var också mycket roligt, att du kunde hjälpa Morales. Ja egentligen förargar det mig alltså, ty jag tycker inte att du skulle ha behövt göra det. Det är ^{inte} någon liten summa att avvara, men naturligtvis får du igen den på din bok, det är jag visserligen. Och jag förstår att du gör allt vad du kan för att rädda livet på en sådan vän som Selma. Måtte du på mycket glädje se detta och måtte han få leva.

Tack för att du hjälpte mig med Juon. Om jag hade ett annat porträtt skulle jag ändå, men jag har inte förrän jag har fått nya från Florman. Det var roligt, att han gör lycka, han var så iintogande.

Jag hade stannat i julen ett långt brev från Anna Sæter för att ha en ursäkt för att han hade skrivit om mig. Men jag läste väl slarvigt för det var ett så verkligt långt brev, och jag fick den föreställningen att artiklarna redan hade varit inna under Nobeltidningen, då vi ju inte kunde att läsa något. Du sade manna, att det stod en artikel om mig i Göteborgs tidningen och då jag såg vad det var, så har jag inte något öppna en handeltidning på denna verkten. Jag vill inte läsa det. Det är så pinsamt, då det skrivs om en privat uttalande. Om han nämner mig uppåt, måste jag väl tacka, annars säger jag ingenting.

Jag vet, att du icke kan arbeta framåt, förrän du får det
kört, som måste ändras i det föregående, annars tycker
jag, att det hade varit kloktare att bara gå på, men det
kan du nog icke. Jag hoppas, att du skall få det förtä
Rapittlet på andra avdelningen fastare och ävenså på frans
kusterna i någon mån. Men du skall få se att när du kommer till
hussadkavellingen kommer den att bräva nå mycket utrymme
att du måste stryka en mängd av vad du nu gör. Det är icke precis
lortkastat ändå för du nämmer kunnigare om karakteren, men
upphåll dig ändå icke för mycket vid det. Det är väl nästan en höft
om hur Gud säger, hur en människa föres finner gennu alla de
öden, som den möter till det stora tragiska. Färdbered, dallas
och utbildas för att ligga föredlig som ett skapaligt soppa jämt
så kan behövs. Det är nog mycket märkligt.

Jag kunde verkligen novellen till turistföreningen i går.
Den är hederlig, men icke märkligt, skriven utan genygt,
men jag är ändå så stolt, att jag skrivit den. Det berövar
mig själv, att jag härjar bli arbetsduglig igen.

Det är rörande här, att alla på gården njuta av att du nu
är min. Skuldningen är glad åt hästarna, som nu på
nå och käras med lugn. Förut gick allt i midlarta fart.
Det var duktigt folk trycks, men riktiga sladdrivare,
jag kan väl också bli kvar nu, och kan gå och ställer med
snickeriarbete och är rätt bra och duktig. Du skall få
se, att jag aldrig blir av med honom. Hennesing kan
bott att på komma igen. Men den stora frågan är hur
man skall kunna skapa så mycket ickearbeten att arbetar-
na kunna läras. Det är punkten.

Mamma har varit bög, men så har hon det också
utmärkt, ser icke en levande människa, men är huss-
folket.

du ringes det till chokolad. Förvår, jag är
nog så glad över att du var så snäll mot moralar.

Den helna.